

LINKÖPINGS STIFT

Allting hör ihop med allting annat är "ekologins första grundlag". Så skriver biskop Martin i herdabrevet. Därför hör vi ihop med människor från jordens alla hörn, inklusive Afghanistan. Det som påverkar dem, det påverkar i förlängningen också oss.

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING.
Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med ny adress till:
Verbum AB c/o: Xzakt Kundrelation AB Fältskärsleden 10 802 80 Gävle

KONTAKT: Postadress: Box 1367, 581 13 Linköping • Telefon: 013-24 26 18 • E-post: max.wahlund@svenskakyrkan.se

MAX WAHLUND stiftsredaktör

EN FLYKTINGS HISTORIA

"Jag tackar Sverige, jag var lycklig"

År 2015 kom många ensamma afghanska ungdomar till Sverige och till stiftet. Några fick stanna här, många fick lämna. Vad hände med dem? Här berättar Raziq som bodde i Västervik i flera år och nu befinner sig i Paris.

Jag vet inte när jag föddes. Afghanistan har ett system där man inte vet. Man vet bara vilken årstid, vilket år. Jag föddes i Pul-e-Khumri i provinsen Baghlan, men det var religiösa problem mellan släktingar redan från början. När min morfar och morbror dog kunde vi inte vara kvar i Afghanistan, för våra övriga släktingar hade blivit fiender till oss. Så vi flyttade till Pakistan, till Karachi. Då var jag bara ett par år gammal. Så jag är uppvuxen i Pakistan.

För fem år sen bestämde Pakistans regering att vi inte fick vara där längre utan måste återvända till Afghanistan. Baghlan kunde vi inte åka till, det var farligt för oss, så vi åkte till Kabul.

PROBLEMEN GÅR långt tillbaka. När min pappa var liten dog min farfar och min farmor gifte om sig. Pappa fick många halvbröder. Särskilt en av dem tog allting från min pappa och blev hans fiende. Men nu när vi hade återvänt från Pakistan hade min pappas halvbror plötsligt bestämt att de skulle vara vänner, för han ville att jag skulle gifta mig med hans dotter, min kusin alltså.

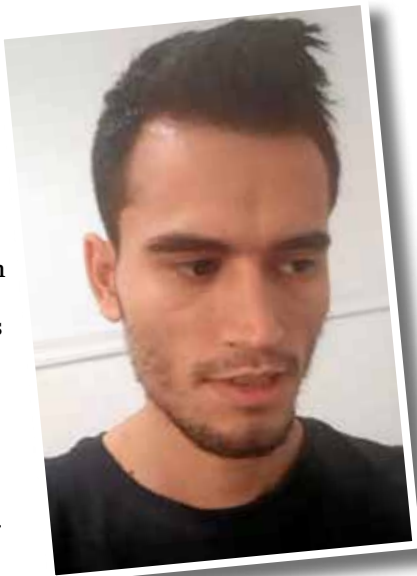
Det ville inte jag. Jag hade träffat en tjej i Pakistan. Hennes kärlek var så underbar. Jag var van vid att ingen brydde sig om mig, men hon älskade mig verkligen.

Men när jag sade det till pappa hotade han att döda mig om jag inte gifte mig med min kusin. Det finns en kultur i Afghanistan av

att vilja döda de som inte lyder. Det är verkligen obehagligt.

Jag smet iväg och tog mig över gränsen tillbaka till Pakistan. Jag hade inga pengar. Dessutom fanns släktingar även i Pakistan som var ute efter mig. Någon hade sagt att man kunde tjäna pengar i Iran, så jag reste vidare dit för att jobba. Men i Iran var det ännu värre än i Pakistan. Afghaner föraktas och behandlas som slavar, trots att vi talar samma språk.

Jag visste inte vad jag skulle göra. I Iran fanns det många smugglare som försökte hitta människor att ta med. Jag följde med en av dem. Vi vandrade över bergen. En 36 timmars vandring över bergen, utan skor. Många

» Livet är märkligt. Jag har sett ganska mycket olika saker. Viktigast är att inte hata. Var lugn, var glad, vad som än händer.

dog på vägen, jag såg lik längs vägen. Till slut kom vi till Turkiet, till Istanbul. Därifrån tog vi båt till Grekland och så kom vi upp genom Europa. Jag kom till Sverige, jag visste ingenting om det landet.

Sen bodde jag tre år i Sverige, jag lärde mig språket. Jag bodde i Västervik. Sverige är

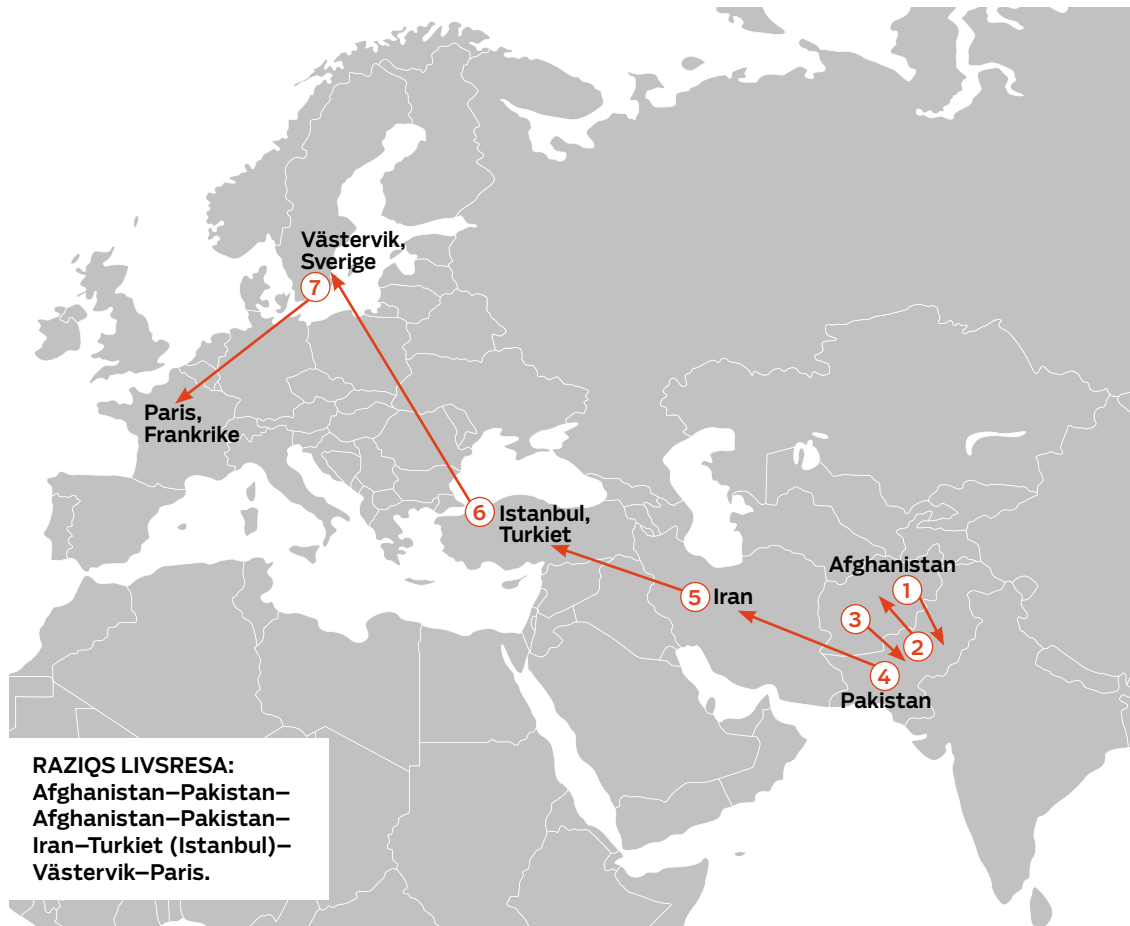
väldigt kallt. Men jag fick vänner här och mådde så bra som jag aldrig gjort. Jag tackar Sverige, jag kände mig lycklig. Det var en bra tid. Vissa människor i Sverige är bra, andra är inte så bra. Så är det överallt. Det enda undantaget är Afghanistan. Där är ingen bra! Det låter kanske överdrivet, men det är verkligen inget bra land. Dit vill jag verkligen inte. Jag har bara negativa erfarenheter därifrån.

EFTER TRE år i Sverige raserades allt. Migrationsverket bestämde att jag inte fick stanna kvar. Jag fick återvända till ett liv på flykt. Jag reste till Frankrike eftersom det påstods att man hade en bättre chans där. Men det stämde inte. Jag bor i en lägenhet i Paris som jag delar med fler. Jag har besökt Svenska kyrkan några gånger. Vi har inte mycket mat. Och igår fick jag höra att Migrationsverket avvisat min överklagan. Jag har två veckor på mig att hitta en advokat som kan hjälpa mig. Hur ska det gå till?

Jag pratar ibland med min kärlek i Pakistan, men det går många månader mellan gångerna. Hennes familj vill gifta bort henne men hittills har hon sagt nej.

Livet är märkligt. Jag har sett ganska mycket olika saker. Viktigast är att inte hata. Var lugn, var glad, vad som än händer. Försök acceptera varandra. Man gör misstag. När man är ung vet man inte så mycket, men man blir klokare med tiden.

**NEDTECKNAT AV
MAX WAHLUND**

RAZIQS LIVSRESA:
Afghanistan-Pakistan-
Afghanistan-Pakistan-
Iran-Turkiet (Istanbul)-
Västervik-Paris.

● Texten publiceras även i Södra Tjustrs pastoratsblad Andrum 3/2019 som kommer ut i dagarna.

Hitta din nya kollega här.

Vår annonsavdelning hjälper dig gärna.
090-71 15 00 eller platsannons@kyrkanstidning.se

**Kyrkans
TIDNING**